

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka, ve věci

žalobce: **ASPET-INVEST s.r.o.**, IČ: 268 60 848
sídlem Jana Šoupala 1597/3, 708 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno

za účasti: **Ředitelství silnic a dálnic s. p.**
sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2023, č. j. JMK 118664/2023,
sp. zn. S-JMK 93700/2023 OŽP-Cib

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2023, č. j. JMK 118664/2023, sp. zn. S-JMK 93700/2023 OŽP-Cib (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřad Břeclav, odbor stavební a životního prostředí, oddělení vodního hospodářství, ovzduší a památkové péče (dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 3. 5. 2023, č. j. MUBR 64514/2023, sp. zn. MUBR-S 28321/2021 ŽP/Vy (dále jen „rozhodnutí vodoprávního úřadu“). Tímto rozhodnutím bylo osobě zúčastněné na řízení (Ředitelství silnic a dálnic s. p., dále též „ŘSD“) podle § 8 odst. 1 písm. a) a § 8 odst. 1 písm. b) bodu 5 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) dle výroku I. vydáno povolení k nakládání s vodami a dle výroku II. stanoveny podmínky, za kterých bylo nakládání s vodami povoleno. Žalovaný rozhodnutí vodoprávního úřadu změnil tak, že výrok II. zrušil, do výroku I. doplnil větu: „Nakládání s vodami se povoluje na dobu do 31. 5. 2048“ a změnil údaje o povoleném maximálním a průměrném množství vsakovaných vod.

II. Obsah žaloby

2. Je nutno upozornit na řízení u Okresního soudu v Břeclavi pod sp. zn. 7 C 26/2013, v němž se žalobce brání proti imisím s původem na pozemcích, s nimiž hospodaří ŘSD. Usiluje o to, aby se ŘSD zdrželo vypouštění povrchových a srážkových vod z pozemku p. č. 2098/176 na pozemky žalobce a aby zamezilo přítoku povrchových a srážkových vod na jeho pozemky. Tímto žalobce dokládá, že se snaží zabránit podmáčení svých pozemků a obává se, že v důsledku povoleného nakládání s vodami se podmáčení jeho pozemků zhorší.

Nepřezkoumatelnost tvrzení správních orgánů

3. Městský úřad Břeclav je stavebním úřadem nejen pro stavby vodních děl, obvod zahrnuje i obec Lanžhot. Povolení k nakládání s vodami lze vydat jen ve společném řízení spolu se stavebním povolením vodního díla. Existují výjimky, správní orgány však neuvedly přezkoumatelným způsobem, zda byly tyto výjimky naplněny. V tvrzeních správních orgánů chybí zásadní informace – který správní orgán bude výstavbu vodních děl povolovat. Pokud by se jednalo o jiný úřad, bylo by možné postupovat dle § 9 odst. 5 vodního zákona a povolení k nakládání s vodami vydat samostatně. Z odůvodnění obou rozhodnutí nelze zjistit, zda je tento předpoklad splněn. Ve třech teoreticky možných situacích bude stavby vodních děl povolovat Městský úřad Břeclav. Žalobci se nedostalo odpovědi na otázku, kdo vede správní řízení na stavby vodních děl, a zda je to jiný vodoprávní úřad než Městský úřad Břeclav.

Vodoprávní úřad nestanovil povinnost měřit množství odváděných dešťových vod

4. Vodoprávní úřad ve výrokové části ani v odůvodnění nestanovil ŘSD povinnost provádět měření a výsledky předávat správci povodí. Vodoprávní úřad postupoval v rozporu s § 10 odst. 1 vodního zákona a s § 3 písm. f) vyhlášky č. 183/2018 Sb. o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu (dále jen „vyhláška č. 183/2018“). Jde o vadu způsobující rozpor rozhodnutí s právními předpisy a žalovaný k ní byl povinen přihlédnout i bez návrhu. Žalovaný na ni nijak nereagoval a postupoval tak v rozporu s § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Měření množství vody je jedním ze způsobů kontroly dodržování

povinností a může ohrozit veřejný zájem či zasáhnout do oprávněných zájmů vlastníků sousedních pozemků. Uvedená situace souvisí s ochranou vlastnických práv žalobce, neboť se tím oslabuje možnost kontrolovat plnění povinností oprávněného. To, že žalobce neuplatnil uvedenou námitku v odvolání, nebrání jejímu projednání v řízení u správního soudu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26.8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62).

Správní orgány se nesprávně vypořádaly s námitkou stran chybějící dokumentace a vycházely z nedostatečně zjištěného skutkového stavu

5. Žalobce v průběhu vodoprávního řízení namítl, že musí existovat poslední kolaudovaný stav provedení staveb, který neexistuje, neboť stavebník v rozporu s § 125 stavebního zákona nevede ověřenou dokumentaci odpovídající skutečnému provedení stavby podle vydaných povolení. Dle vodoprávního úřadu je námitka formulována příliš obecně a dle žalovaného je nesrozumitelná. Z námítky žalobce je jasné patrné, kterého souboru staveb a jejich kolaudovaného stavu se námitka týká. Jedná se o stavby, z nichž bude dle výroku povolení vodoprávního úřadu dešťová voda odváděna. Je logické, že nejprve je nutno popsat stavebně technický a právní stav stavby, z níž má být dešťová voda odváděna, a teprve poté má smysl rozhodovat o tom, jak má být dešťová voda odváděna. Tímto způsobem však správní orgány nepostupovaly a existencí dokumentace se nezabývaly. Před vydáním rozhodnutí proto v rozporu s § 3 správního řádu nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu nesprávně vypořádaly námitku žalobce.

Správní orgány se nevypořádaly s námitkami stran podkladů rozhodnutí a způsobu odvádění dešťových vod

6. Ve správním řízení je to správní orgán, nikoliv znalec, kdo rozhoduje. Není úkolem znalců posuzovat právní otázky, vypořádávat námitky účastníků a hodnotit náležitosti jiných podkladů pro vydání rozhodnutí. S námitkami žalobce se správní orgány vypořádaly prakticky jen odkazem na „*nezávislé hydrogeologické posouzení RNDr. Bc. D. N.*“, případně ještě na „*vyjádření odborně způsobilé osoby RNDr. V. K.*“. K zapojení odborně způsobilých osob ve správním řízení směřovat nemá, hodnocení podkladů je úkolem správního orgánu. Žalobce namítl, že ŘSD již srážkové vody na pozemky žalobce vypouští. V odvolání žalobce uvedl, že vodoprávní úřad bezvýhradně spoléhal na předloženou projektovou dokumentaci. Nyní žalobce považuje svou odvolací námitku za příliš mírnou. Vodoprávní úřad totiž ve skutečnosti nespolehal na předloženou projektovou dokumentaci, nýbrž na to, jak jí vyhodnotila odborně způsobilá osoba (RNDr. Bc. D. N.). Vodoprávní úřad žádné vlastní hodnocení projektové dokumentace a její správnosti neuvedl a pouze přebíral informace v ní uvedené. Správní orgány tyto námitky vůbec nevypořádaly. Neuvedly vlastní úvahy a hodnocení, proč považují námitky za liché. Při vydání rozhodnutí porušily § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce se nadále obává, že z výše uvedených důvodů se v důsledku vydání povolení k nakládání s vodami může zhoršit současné podmaččení jeho pozemků.
7. Z popsanych důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí prvostupňového orgánu, zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Povinnost spočívající v měření množství vody vyplývá přímo z vodního zákona, a proto není účelné toto duplikátně uvádět v podmínkách povolení k nakládání s vodami. Skutečnost, že si vodoprávní úřad nechal zpracovat nezávislé odborné

vyjádření RNDr. Bc. D. N., nezakládá nesprávnost nebo nezákonnost vydaného rozhodnutí.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud v Brně (dále jen „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí vodoprávního úřadu včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
10. V projednávané věci je předmětem sporu, zda správní orgány pochybily, pokud povolily ŘSD nakládání s vodami.
11. Podle § 8 odst. 1 písm. a) a písm. b) vodního zákona je povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami (dále jen „povolení k nakládání s vodami“) třeba, a) jde-li o povrchové vody a nejde-li při tom o obecné nakládání s nimi, bod 5. k jinému nakládání s nimi. Podle písm. b) tohoto ustanovení jde-li o podzemní vody, bod 5. k jinému nakládání s nimi.
12. Ze správního spisu soud zjistil, že ŘSD bylo povoleno jiné nakládání s vodami – k zasakování povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek do vod podzemních na pozemku parc. č. 2098/370 (vzniklo dělením pozemku z původní parc. č. 2098/176) v k. ú. Lanžhot, město Lanžhot, okres Břeclav, kraj Jihomoravský (dále jen pozemek ŘSD“).
13. V rozhodnutí vodoprávního úřadu je k nakládání s vodami uvedeno následující: Povrchové vody vzniklé dopadem atmosférických srážek budou likvidovány vsakem na pozemku ŘSD. Dešťová kanalizace – „stoka A“ a „stoka B“ navržena v rámci akce „*Oprava odpočívky D2 Lanžhot – vpravo*“ bude odvádět dešťové vody z části dálnice D2 – Lanžhot a odpočívky ve směru na Slovensko do nově navržené otevřené vsakovací nádrže na pozemku ŘSD přes odlučovač ropných látek a sedimentační nádrž. Jedná se o otevřenou vsakovací nádrž nepravidelného tvaru „hrušky“ o rozměrech 87,25 x 34,00 m v nejširší části, s max. hloubkou 2,50 m (plocha 120,00 m² s retencí 123,00 m³). V místě výustě dešťové kanalizace bude zřízena otevřená sedimentační část, která bude zpevněna kamennou dlažbou do betonového lože s hloubkou 2,16 m. Ze sedimentační části objektu bude mělkou terénní šíjí, hloubky 1,20 m voda přetékat do vsakovací části objektu. Předmětem vodoprávního řízení není stavba těchto vodních děl. Záměr likvidace srážkových vod se nachází v záplavovém území Soutok Moravy a Dyje z části v aktivní zóně.
14. Vodoprávní úřad dále stanovil ŘSD podmínky, a to: 1. Výměna svrchní části sedimentů údolní nivy, tj. nepropustných jílovitých hlín až do hloubky projektovaného dna nádrže (založení základové spáry výkopu) bude provedeno prokazatelně za přítomnosti osoby odborně způsobilé – hydrogeologa. Doklad o provedení bude předložen ke kolaudaci stavby, která povolené nakládání s vodami umožňuje. 2. V přímém okolí vsakovacího objektu nebude prováděna taková činnost, jejímž důsledkem by bylo znečištění podzemní vody. 3. Sedimentační část vsakovacího objektu bude pravidelně kontrolována a čištěna, aby nedocházelo zanášení vsakovací části a tím k snížení účinnosti. 4. Nakládání s vodami se povoluje na dobu do 31. 5. 2048.
15. Žalovaný ve svém rozhodnutí změnil rozhodnutí vodoprávního úřadu tak, že zrušil II. výrokovou část a do výrokové části I. přesunul větu (podmínku z rozhodnutí vodoprávního úřadu): „*Nakládání s vodami se povoluje na dobu do 31. 5. 2048*“. Žalovaný správně ponechal

tuto časovou podmínku – povolení k nakládání s vodami se podle § 9 odst. 1 vodního zákona vydává na časově omezenou dobu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2016, č. j. 57 A 12/2015-75).

K námitce nepřezkoumatelnosti tvrzení správních orgánů

16. Žalobce namítá, že povolení k nakládání s vodami lze vydat jen ve společném řízení spolu se stavebním povolením vodního díla. Správní orgány neuvedly přezkoumatelným způsobem, zda byly naplněny možné výjimky.
17. Krajský soud se vzhledem k uvedené námitce předně zabýval námitkou žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí a rozhodnutí vodoprávního úřadu, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35; judikatura správních soudů je dostupná na www.nssoud.cz). Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat. Takové rozhodnutí by bylo nutno zrušit pro nepřezkoumatelnost, která může nastat buď pro nesrozumitelnost (nelze seznat určitý a jednoznačný výrok, jde o výrok s obsahem rozporuplným, nevykonatelným apod.), nebo pro nedostatek důvodů (odůvodnění je v rozporu s výrokem, popř. uvádí jiné důvody než ty, v nichž má mít dle zákona oporu, odůvodnění postrádá rozhodný důvod pro výrok či neobsahuje žádné hodnocení provedených důkazů a závěr z nich učiněný).
18. Vychází-li krajský soud z výše uvedených závěrů, jakož i ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, pak je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí ani rozhodnutí vodoprávního úřadu tyto základní obsahové náležitosti nepostrádá. Z odůvodnění rozhodnutí je možno seznat, jakými úvahami byl správní orgán ve své rozhodovací činnosti veden, jakými skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou patrné závěry, které ve vztahu k žalobcem uplatněným námitkám zaujaly a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěly. Rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, o čemž svědčí i skutečnost, že žalobce se závěry žalovaného a vodoprávního úřadu obsírně polemizuje, a proto krajský soud mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí.
19. K této námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že předmětem řízení je vydání povolení k nakládání s vodami k zasakování povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek do vod podzemních na pozemku ŘSD. Povolení bylo vydané jako podklad pro společné územní a stavební řízení pro stavby, které toto nakládání umožňují. Tento postup je v souladu s § 9 odst. 5 vodního zákona. Žalovaný dále poznamenal, že v rámci staveb vodních děl umožňujících předmětné nakládání s vodami, které jsou stavby vedlejší ve společném územním a stavebním řízení souboru staveb s názvem „*Oprava odpočívky D2 Lanžhot – vpravo*“, vydal Městský úřad Břeclav závazné stanovisko dotčeného orgánu ze dne 22. 4. 2021 č. j. MUBR 49472/2021.
20. V § 9 odst. 5 vodního zákona je uvedeno, že povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním vodního díla, je možné vydat jen současně se stavebním povolením k takovému vodnímu dílu ve společném řízení, pokud se nejedná o vodní dílo již existující nebo povolené, nebo které bude povolovat ve společném územním a stavebním řízení podle zvláštního zákona jiný správní orgán než vodoprávní úřad. V případě vydávání

povolení k nakládání s vodami současně s povolením k provedení vodního díla se výroky těchto povolení vzájemně podmiňují.

21. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ke stavbě dešťové kanalizace, navržené investorem, nebylo doposud vydáno stavební povolení a nebyla realizována. Jelikož není stavební řízení předmětem tohoto správního řízení a této žaloby, není podstatné, zda správní orgán ve svém rozhodnutí uvede, který správní orgán bude výstavbu vodních děl povolovat. Nicméně, jak sám žalobce uvádí, vodoprávní úřad konstatoval, že v tomto konkrétním případě nebude vydávat povolení stavby a není ani příslušný k povolení souboru staveb. Zdejší soud se ztotožňuje se závěry správních orgánů, že předmětem vodoprávního řízení o povolení k nakládání s vodami není umístění ani povolení staveb, proto není daná námitka pro toto řízení relevantní. Jak správně uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí, povolení k nakládání s vodami a stavební povolení jsou 2 odlišené instituty. Povolení k nakládání s vodami je potřeba pro účely dle § 8 vodního zákona, zatímco stavební řízení je proces vedený za účelem vydání stavebního povolení k provedení stavby. Tento druh správního řízení je veden před stavebním úřadem a v rámci řízení se stanovuje, za jakých podmínek (zda vůbec) bude možno uskutečnit daný stavební záměr.

K námitce nestanovení podmínek měření množství

22. Žalobce namítá, že vodoprávní úřad nestanovil povinnost měřit množství odváděných dešťových vod. Krajský soud k tomuto uvádí, že zmíněná povinnost vyplývá přímo ze zákona, tj. z § 10 vodního zákona, jenž upravuje povinnost měření. Není tedy povinností žalovaného či vodoprávního úřadu tuto povinnost stanovovat samostatně v rozhodnutí. I v situaci, kdy tato podmínka nebude v rozhodnutí správního orgánu obsažena, je nutno dodržovat povinnosti stanovené zákonem. Nelze se tak ztotožnit s názorem žalobce, že by vodoprávní úřad postupoval v rozporu s § 10 odst. 1 vodního zákona. Vodoprávní úřad stanovil pro ŘSD podmínky, žalovaný část zrušil a jednu ponechal. Postup správních orgánů není ani v rozporu s § 3 písm. f) vyhlášky č. 183/2018. Jelikož se nejedná o vadu rozhodnutí, žalovaný nepostupoval nesprávně, pokud na toto nijak ve svém rozhodnutí nereagoval. K tomuto soud připomíná, povinnost řádně odůvodnit své rozhodnutí není nutno pojmát tak široce, že by bylo třeba vždy vyslovit podrobnou odpověď na každý argument účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 135/2015-39). Nelze tak souhlasit s tvrzením žalobce, že žalovaný postupoval v rozporu s § 89 odst. 2 správního řádu. Jelikož tak tato povinnost vyplývá ze zákona, nemůže v tomto směru dojít k ohrožení vlastnických práv žalobce na jeho pozemku.

K námitce nesprávného vypořádání námitky chybějící dokumentace staveb a nedostatečně zjištěného skutkového stavu

23. Žalobce namítá, že má-li výrok rozhodnutí vodoprávního úřadu odvádět dešťové vody ze souboru staveb žadatele, musí existovat poslední kolaudovaný stav jejich provedení, který neexistuje, neboť stavebník v rozporu s § 125 stavebního zákona nevede ověřenou dokumentaci odpovídající skutečnému provedení stavby podle vydaných povolení.
24. Zdejší soud uvádí, že námitka žalobce v tomto směru není nesrozumitelná, jak se žalovaný domnívá. Z námitky jasně vyplývá, že se jedná o stavby žadatele, tedy o stavby ŘSD. Žalovaný však k námitce přes tvrzenou nesrozumitelnost uvedl své stanovisko – uvedl, že jde o odvádění srážkových vod stavbou dešťové kanalizace, navrženou investorem, ke které nebylo doposud vydáno stavební povolení a nebyla realizována. Vzhledem k tomu tedy nelze posoudit kolaudované stavby. Žalovaný dále uvedl, že ŘSD nehodlá vypouštět dešťové

vody na pozemky žalobce. Dle rozhodnutí vodoprávního úřadu se zasakování srážkových vod týká pouze pozemku ŘSD. Jak žalovaný správně uvedl, předmětné stavby na pozemku ŘSD nebyly předmětem vodoprávního řízení. Je tedy logické, že se správní orgány dokumentací těchto staveb v řízení o povolení k nakládání s vodami nezabývaly, neboť to bude úkolem stavebního úřadu v rámci stavebního řízení. Nelze tak přisvědčit námitce žalobce, že správní orgány postupovaly v rozporu s § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.

K námitce nevypořádání se s námitkami stran podkladů rozhodnutí a navrženému způsobu odvádění dešťových vod

25. Žalobce namítá, že ve správním řízení je to správní orgán, nikoliv znalec, kdo rozhoduje. Žalobce zpochybnil proveditelnost záměru a správnost podkladů a uvádí, že s jeho námitkami se správní orgány vypořádaly jen odkazem na posouzení RNDr. Bc. D. N. a na vyjádření RNDr. V. K.
26. Stran této námítky soud konstatuje, že pokud si vodoprávní úřad nechal zpracovat nezávislé odborné vyjádření RNDr. Bc. D. N., odborně způsobilé osoby v oboru hydrogeologie, nemůže tato skutečnost založit nesprávnost či nezákonnost rozhodnutí vodoprávního úřadu. Naopak, pokud by vodoprávní úřad svůj závěr postavil na tvrzení bez odborného posouzení, mohlo by se jednat o nedostatečné podklady rozhodnutí. Z odborného vyjádření RNDr. Bc. D. N. lze seznat, že technické řešení vsakovacího objektu bude funkční a umožní tak vsakování srážkových vod přivedených z odpočívky, předmětné řešení je dle tohoto posouzení jediné možné k odvádění a následnému bezpečnému vsakování dešťových vod do vod podzemních v tomto území. Ostatně, jak správně poznamenal žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, ze samotného § 9 odst. 1 vodního zákona vyplývá, podkladem vydání povolení k nakládání s podzemními vodami je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí. Je tedy logické, že vzhledem k uvedeným závěrům správní orgán udělil ŘSD povolení k nakládání s vodami. Vodoprávní úřad však nebral toto vyjádření za jediný podklad a věc řádně zhodnotil v rámci svého správního uvážení.
27. Jak uvedly správní orgány, v nyní projednávaného řízení není stavba kanalizace ani jiná stavba umožňující zasakování dešťových vod předmětem řízení. Soud k tomuto dodává, že žalovaný správně ve svém rozhodnutí uvedl, že k předmětnému záměru byly doloženy veškeré potřebné podklady – hydrogeologický posudek vypracovaný Hydrogeologickou společností, s. r. o., odpovědný řešitel RNDr. V. K., z něhož vodoprávní úřad rovněž vycházel. Z posudku vyplývá, že podmáčení sousedních pozemků, způsobené srážkovými vodami, likvidovanými výše navrhovaným způsobem, lze zcela vyloučit. Množství a jakost podzemních vod nebudou zasakovanou srážkovou vodou negativně ovlivněny.
28. Žalobce nepředložil takový důkaz, který by vodoprávní úřad či žalovaného přesvědčil o tom, že předmětný odborný posudek a odborné vyjádření jsou nesprávné. Žalobcem předložené znalecké posudky nebyly vypracovány za účelem posouzení nemožnosti vsakování dešťových vod na pozemku ŘSD. Právě za účelem rozhodování bez důvodných pochybností nechal vodoprávní úřad zpracovat odborný posudek od RNDr. Bc. D. N.
29. Krajský soud uzavírá, že správní orgány postupovaly správně, pokud vydaly povolení k nakládání s vodami, neboť své závěry podložili jak odbornými posudky, tak ke kladnému stanovisku dospěly v rámci svého správního uvážení.

V. Závěr a náklady řízení

30. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
32. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádné povinnosti, proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal (§60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. prosince 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu